

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Tizennegyedik évfolyam. VIII. füzet. Augustus 1875.

Előfizetési díj egy évre : azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek“ nem tagjai 8 frt ; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

*Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, a várban, Disz-tér 12. sz. a. I. em.
A lap irányával megegyező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.*

A faanyagok vasuti-szállítási díjainak mérséklése ügyében.

(Az „Országos Erdészeti-Egyesület“ előterjesztése a közmunka és közlekedésügyi m. kir. ministeriumhoz.)

Azon nehézségek egyikét, melyek hazai fakereskedelmünk élénkebb és okszerűbb fejlődésének útját állják, a faanyagok vasuti szállításánál fennálló magas díjszabályzatok képezik.

Feleslegesnek véljük itt azon a Nagyméltóságú Ministerium előtt is bölcsen ismert körülmény részletes taglalásába bocsátkozni, melyszerint a különféle vaspályáknál tényleg alkalmazott, vagy egyes esetekben mint kedvezményes árszabály (Refactia) különféle felfogás és tetszés szerint alkalmazásba jövő faszállítási díjak, általában véve oly magas, és az egyes vasuti vonalak közt egymáshoz is arányban nem álló ártételekben szabhatnak meg, hogy nem ritkán már eleve lehetlenné teszik a faüzletek létrejövetelét.

Megvagyunk győződve arról is, hogy a Nagyméltóságú Ministerium bölcsen tudja, miszerint a hazai fakereskedelem a magyar birodalom fatermésével arányban állandó fejlődésnek és forgalomnak elérhető tetőpontját csak úgy közelítheti meg, ha a külföld fafogyasztói minél jutányosabb árakon szerezhetik meg a különben általuk kedvelt és tényleg fogyasztott magyar fát, s ezért minél inkább indítva érzik magukat faszükségletüket Magyarországból fedezni; a mi ismét csak úgy válik óhajtott mértékben lehetségessé, ha a már hazánk határain belől is hosszú ut megtételére utalt faanyagok szállítási díjai annyira mérsékeltek lesznek, hogy az ekként alakuló vételárak mellett megvásárolható faanyagok a hazánkkal versenyző fatermelő országok szállitmányaival, nemcsak a műszaki érték, de árviszony tekintetében is kiállják a versenyt.

Nem mulaszthatjuk itt el a Nagyméltóságú Ministerium figyelmébe még azon körülményt is ajánlani, hogy a magyar faanyagok műszaki használhatóságának képessége felől újabb időben egyrészt roszakaratból és másrészt üzleti-fogásból vagy meggondolatlanságból támasztott, és lényegükre nézve alaptalan kételyek legyőzhetőse végett is, szükségessé vált a magyar fakereskedelem hathatós támogatására mindent megtenni, s hogy a faanyagok szállítási díjának méltányos határig leendő mérséklése, az ország területének egy negyed részét elfoglaló erdőkre nézve, még e célból is kiváló közgazdasági jelentőséggel bír.

Az előadottak alapján az „Országos Erdészeti Egyesület“ a Nagyméltóságú Ministeriumot mély tisztelettel bátorodik kérni, miszerint, — kegyes tekintettel arra, hogy a magyar birodalom épület- és műszerfa termésének eddig még alig egy-negyed része értékesíthető, s hogy a jelenleg fennálló faszállítási díjak mérséklése az illető vasut-társulatok érdekeinek megrövidítése nélkül is lehetséges, — odahatni méltóztatnék, hogy a hazai

vaspályákon a faanyagok, — u. m. az épület és műszerfa, a faszén, a fűrészelt áruk és a tűzifa, — vasuti szállításánál a jelenleg fennállóknál mérsékeltebb szállítási díjak alkalmaztassanak, s hogy azon esetre, ha kedvezményes szállítási díjak továbbra is engedtetni fognak, akkor azok a szállítók részéről ne csak kivételesen legyenek megnyerhetők, hanem bizonyos meghatározott anyagtömegre és út-hosszuságra, kivétel nélkül vagyis mint szabályszerű díjtételek, minden szállító által igénybe vehetők legyenek.

Az „Országos Erdészeti-Egyesület“ közgyűlésének nevében.
Budapesten, 1875.

Bedő Albert,
titkár.

Wagner Károly,
alelnök.

Adatok a fa impregnációról s a fának kiszáritásáról.

Irta: Rappensberger Márton, m. kir. erdész.

Az iparüzlet különféle ágainak gyorsan beállott kiterjedése oda utal minket, miszerint épületi- s hasonló műszaki czélokra felhasználandó faanyagainknak lehető legnagyobb szilárdságot s tartósságot szerezni, azokat tehát mindenek előtt az erre nézve káros elemi s állati befolyásoktól megóvni törekedjünk.

Hogy ezen czélt, kiválólag a fának impregnálása, s kiszáritása által érjük el legbiztosabban, eléggé ismeretes; ámde az e czélból eddig alkalmazott s javaslatba hozott módokatknak egyaránt oly hátrányai is vannak, melyek az impregnálás által nyújtott előnyöket más tekintetben kisebb vagy nagyobb mérvben ismét leszálítják, így pl. hogy csak néhány adattal is szolgáljunk, tudvalevő, hogy a 60 Cels. 0-nál homokban szárított fa könnyen reped; tudjuk, hogy a fanedveknek a fának dön-